

Για την εντολή της αγάπης. (Μ. Βασιλείου)

/ [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Α΄. Αγάπη στους εχθρούς

Είναι χαρακτηριστικό του εχθρού να βλάπτει και να καταστρώνει δόλια σχέδια. Κάθε άνθρωπος λοιπόν που βλάπτει κάποιον με οποιονδήποτε τρόπο, θα μπορούσε να λέγεται εχθρός, ιδιαίτερα εκείνος που αμαρτάνει. Γιατί, όσο εξαρτάται απ' αυτόν, βλάπτει κατά διάφορους τρόπους και δολιεύεται εκείνον που συναναστρέφεται ή συναντάει κατά τύχη. Επειδή δε ο άνθρωπος αποτελείται από σώμα και ψυχή, ως προς μεν τη ψυχή ας αγαπήσουμε τους εχθρούς μας, ελέγχοντας και συμβουλευόντας και επαναφέροντας αυτούς στην ευσεβή ζωή με

κάθε τρόπο- ως προς το σώμα όμως ας τους ευεργετούμε, όταν χρειάζονται τα απαραίτητα να ζησουν. Ότι δε η αγάπη έχει τη ρίζα της στη διάθεση είναι φανερό σε όλους. Το ότι δε είναι κατορθωτή το απέδειξε και το δίδαξε ο Κύριος, που έδειξε την αγάπη του Πατέρα Του και τη δική του, υπακούοντας μέχρι θανάτου για χάρη των έχθρων Του, όχι των φίλων Του, όπως βεβαιώνει ο απόστολος Παύλος, λέγοντας: «Δείχνει την αγάπη Του σε μας ο Θεός, με το γεγονός ότι, ενώ είμαστε αμαρτωλοί, ο Χριστός θυσιάστηκε για χάρη μας». Προτρέπει δε κι εμάς σ' αυτό, λέγοντας: «Να γίνετε λοιπόν και σεις, σαν τέκνα αγαπητά του Θεού, μιμητές Του και να συμπεριφέρεστε με αγάπη, όπως και ο Χριστός μας αγάπησε και παρέδωσε τον Εαυτό Του στο σταυρικό θάνατο για χάρη μας, ως προσφορά και θυσία στο Θεό». [\(περισσότερα...\)](#)